

længere spærret inde i det enkeltland i Europa, der har givet dem opholdsgrundlag. Her burde Enhedslisten altså, som jo bryster sig af at være et humanistisk parti, slå sig for brystet og sige, at her har vi fået internationaliseret humanismen også, og det er godt.

Fru Birthe Rønn Hornbech havde mange gode betragtninger, specielt om, hvordan man som ansvarlig i regering og som justitsminister forvalter de samlede politiresourcer. For vi har jo ikke ubegrænsede ressourcer. Det er, som om hr. Frank Dahlggaard og andre, når de taler om grænsekontrol, taler med udgangspunkt i, at vi har totalt ubegrænsede ressourcer, når det drejer sig om politifolk. Det har vi ikke.

Derfor er jeg fuldstændig enig i det udgangspunkt, fru Birthe Rønn Hornbech var inde på, at vi naturligvis skal bruge vore politiresourcer så effektivt som overhovedet muligt. Og enhver vil vide, at det ikke er effektivt at have 80 politifolk til at sidde og lave bevidstløs paskontrol. Det, der er effektivt politiarbejde, er med baggrund i efterretninger, med baggrund i systematisk efterforskning at gå efter dem, der begår kriminalitet.

Vi har dygtigt uddannede politifolk, og vi har et politisamarbejde, der gør det muligt at lave den systematisering, hvor man altså lader borgere, som har fuldstændig legale rejsemål over grænserne, passere uden at skulle holde i opmarchkøer i flere timer for at passere en grænse, lader dem rejse frit, og bruger politiets ressourcer målrettet til at sætte ind over for dem, der passerer grænser med kriminalitetsformål eller for at beskytte sig for forhold, de har begået i et andet land.

Det er et godt udgangspunkt for debatten. Det er det, vi nu gennemfører med Danmarks tilslutning til Schengensamarbejdet. Det er det, vi nu styrker med den handlingsplan, jeg på regeringens vegne har lagt frem for, hvordan vi organiserer grænsekontrollen i det dansk-tyske grænseland, efter at Danmark er med i det praktiske Schengensamarbejde i år 2000.

Vi har været inde på de danske forbehold. De står, hvor de har stået, og skal der ændres på dem, er det noget, der kræver den danske befolknings tilslutning ved en dansk folkeafstemning.

Jeg skal sige til de forslag til vedtagelse, der er fremsat, at der er meget at hente af sympati også fra min side i forhold til det forslag, som SF har fremsat.

Til det første punkt, hvor man foreslår, at regeringen bør arbejde for størst mulig åbenhed om de beslutninger, der træffes inden for Schengensamarbejdet, kan jeg komme med den erklæring, at det er regeringens klare målsætning inden for såvel EU- som Schengensamarbejdet at arbejde for den størst mulige åbenhed.

Der er et meget lille antal beslutninger, som i dag træffes inden for Schengensamarbejdet i fortrolighed. Jeg er enig i det udgangspunkt, at vi selvfølgelig hele tiden skal sikre os, at hvis der skal være fortrolighed omkring beslutninger – det kan man ikke altid undgå; det kender vi også fra vores egen forvaltning og vores egen administration også her i Folketinget – må det være på baggrund af en nøje vurdering af nødvendigheden af fortroligheden. Med integrationen af Schengensamarbejdet i EU vil de beslutninger, der træffes inden for Schengensamarbejdet, blive omfattet af de almindelige regler om åbenhed i EU, og her er Amsterdamtraktaten jo også et udtryk for en udvidelse, når det drejer sig om åbenhed.

Det andet punkt siger, at regeringen bør arbejde for størst mulig offentlig indsigt i regelgrundlaget for Schengensamarbejdet.

Selve Schengenkonventionen er optrykt som bilag til det lovforslag, som blev fremsat her i Folketinget. Borgerne har blot ved enten at henvende sig i Folketingets sekretariat eller ved at kontakte Justitsministeriet kunnet få tilsendt en kopi af lovforslaget. Man har endda kunnet gå ind på Internettet, hvis man har adgang til det, og trække lovforslaget direkte hjem, hvor man har kunnet se hele konventionen og gøre sig bekendt med det reguleringsgrundlag, der nu vil være gældende.

Så der er offentlighed. Det er der allerede i dag, og det er der om det grundlag, vi nu arbejder på.

Til det tredje punkt, at regeringen bør sikre en bredere inddragelse af organisationer og enkeltpersoner som led i forberedelsen af møder i eksekutivkomiteen, kan jeg sige, at regeringen og Europaudvalget i maj måned er nået til enighed om at ændre proceduren for orientering af Europaudvalget forud for Schengenministermøder, som flere ordførere også har været inde på. Gennem disse ændringer etableres en procedure, der i vid udstrækning svarer til den ordning, vi har for EU-sager. Det betyder, at Europaudvalget og Retsudvalget får forelagt aktuelle notater om de sager, som forventes at komme op på ministermødet, ligesom